

UC

UCAPAN YAB DATO HUSSEIN ONN,
PERDANA MENTERI MALAYSIA,
4
SEMASA MEMBENTANGKAN RANG
UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN
(PINDAAN) DI DEWAN NEGARA,
PADA HARI JUMAAT 22.12.1978.

Tuan Yang di-Pertua.

Saya memohon mengemukakan satu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Perlembagaan Persekutuan, dan juga untuk membuat peruntukan-peruntukan tertentu bagi menguatkuasakan Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, berhubung dengan pencen dan lain-lain perkara yang berkenaan dengannya, untuk dibacakan bagi kali kedua sekarang.

2. Rang Undang-undang yang ada di hadapan Dewan yang mulia pada hari ini,

... 2/-

mengandungi cadangan-cadangan pindaan kepada peruntukan-peruntukan 4 Perkara sahaja, iaitu-

Pertama: Perkara 45 mengenai Keanggotaan

Dewan Negara;

Kedua; Perkara 135 (2) berhubung dengan Sekatan mengenai pembuangan kerja (dismissal)

dan penurunan pangkat (reduction in rank)

Pegawai Perkhidmatan Awam.

Ketiga; Perkara 141A mengenai Suruhanjaya

Perkhidmatan Pelajaran; dan

Ke empat: Perkara 149(1) berkaitan dengan Undang-undang menentang perbuatan subversif.

... 3/-

Tuan Yang di-Pertua.

3. Fasal (2) dalam Rang Undang-undang ini, mencadangkan 3 pindaan kepada Perkara 45, iaitu:

(a) memberi kuasa kepada D. Y. M. M.

Seri Paduka Baginda Yang di Pertuan

Agong melantik dua (2) orang menjadi

Ahli Dewan Negara bagi mewakili

Wilayah Persekutuan;

(b) menambah bilangan Ahli Dewan Negara yang dilantik menjadi 40 orang; dan

(c) mengurangkan tempoh jawatan Ahli-ahli Dewan Negara daripada 6 tahun menjadi 3 tahun.

4. Sebagaimana ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan iaitu. tiap-tiap Dewan Undangan Negeri memilih dua orang wakil untuk menganggotai Dewan Negara. Oleh kerana Wilayah Persekutuan belum mempunyai wakil dalam Dewan Negara, maka Kerajaan berpendapat bahawa adalah mustahak kekurangan ini diperbetulkan.

5. Pada masa ini, D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di Pertuan Agong boleh melantik sejumlah 32 orang Ahli Dewan Negara dari kalangan tokoh-tokoh yang telah berbuat jasa cemerlang dalam perkhidmatan awam, atau yang telah mencapai kepujian dalam bidang profesyen, perdagangan, ...5/-

perusahaan, pertanian, kegiatan kebudayaan atau perkhidmatan masyarakat, selain dari tokoh-tokoh yang boleh mewakili kaum-kaum yang kecil bilangannya, atau yang mempunyai kebolehan mewakili kepentingan orang-orang asli.

6. Jumlah ahli-ahli Dewan Negara yang di lantik, iaitu seramai 32 orang, telah ditetapkan dalam tahun 1964, iaitu 14 tahun yang lalu. Sejak itu, negara kita telah mengalami kemajuan dan perubahan dalam cara hidupnya, yang membawa masuk bidang-bidang kepentingan yang lebih moden. Dalam bidang profesyen, misalnya, negara telah mempunyai pakar-pakar yang tidak wujud 10 tahun

dahulu. Memandangkan bahawa warganegara kita telah meneroka bidang-bidang kehidupan yang baru, dengan kepentingan-kepentingan tertentu, adalah difikirkan wajar perkhidmatan gulongan-gulongan baru ini diberi peluang menyertai Parlimen, dalam membantu membentuk dasar negara dan membuat undang-undang. Pendekata, Kerajaan berpendapat, bahawa peruntukan perlulah diadakan, bagi membolehkan perwakilan yang lebih luas dalam Dewan Negara.

Oleh yang demikian, Kerajaan mencadangkan supaya bilangan ahli Dewan Negara yang dilantik oleh DYMM Seri Paduka Baginda Yang di Pertuan Agong, mengikut Perkara 45 (1)(b) Perlembagaan Persekutuan, di tambah sebanyak lapan (8) orang lagi, menjadikan jumlah anggota kesemuanya kepada 40 orang. ... 7/-

7. Kerajaan juga mencadangkan supaya tempoh perkhidmatan seseorang Ahli Dewan Negara yang dilantik dan dipilih dikurangkan daripada 6 tahun menjadi 3 tahun. Walau bagaimanapun, perubahan ini, akan hanya berkuatkuasa bagi perlantikan-perlantikan dan pemilihan yang dibuat selepas Rang Undang-undang ini di kuatkuasakan. Ahli-ahli Dewan Negara yang sedang berkhidmat akan meneruskan perkhidmatan masing-masing selama 6 tahun, kecuali mereka itu meletakkan jawatan atau hilang kelayakannya.

Tuan Yang di-Pertua.

8. Fasal 3 dalam Rang Undang-undang ini meminda Perkara 135(2) Perlembagaan Persekutuan.

Tujuan Kerajaan meminda Perkara 135(2) Perlembagaan Persekutuan, ialah bagi mengukuhkan keperluan Peruntukan 44, Perintah Am Bab 'D' 1969 supaya peluang untuk di dengar, tidak perlu diberi kepada kes penamatan kerja demi kepentingan awam, bagi pegawai-pegawai perkhidmatan awam. Penamatan kerja demi kepentingan awam ini, bukanlah merupakan satu hukuman tatatertib seperti pembuangan kerja, kerana pegawai yang berkeaan, boleh dibayar pencen mengikut Ordinan Pencen 1951, berdasarkan kepada tempoh perkhidmatan dan gaji paling akhir diterimanya sebelum disarakan. Sebaliknya, bagi kes pembuangan kerja, faedah ini tidak diberikan sama sekali.

9. Peluang untuk di dengar, seperti yang disyaratkan oleh Perkara 135(2) Perlembagaan Persekutuan itu masih lagi diberi bagi kes-kes tata-tertib yang lain, yang melibatkan hukuman-hukuman seperti amaran, celaan, denda, melucutkan hak gaji, menahan kenaikan gaji, memberhentikan kenaikan gaji, menangguhkan kenaikan gaji, menurunkan gaji, menurunkan pangkat dan membuang kerja.

10. Apabila seseorang pegawai Kerajaan melanggar tata-tertib, misalnya kerana engkar perintah, rasuah dan sebagainya, Perintah Am Bab 'D' 1969 mengandungi perbekalan dan cara mengambil tindakan tata-tertib ke atas mereka, serta juga hukuman-hukuman

yang sesuai, yang patut dikenakan. Ada kalanya, pelanggaran tata-tertib itu jelas telah berlaku, tetapi tindakan tata-tertib tidak begitu mudah di ambil.

11. Misalnya, seorang pegawai di sebuah Jabatan, telah berjaya mengumpulkan harta lebih setengah juta ringgit dalam masa yang singkat, atau pun seorang pegawai telah mengumpulkan wang tunai yang banyak dalam bank, menunjukkan rreka itu telah melakukan rasuah. Sungguhpun faktor seperti ini jelas membuktikannya, tetapi ada kalanya pihak berkuasa Tatatertib mendapati amat sukar mengambil tindakan untuk membuang kerja pegawai yang di tuduh.

12. Bagitu juga,oleh kerana hendak mengelakkan punca maklumat di ketahui umum. disebabkan keselamatan negara atau keselamatan saksi itu sendiri, bukti-bukti yang jelas tidak dapat di kemukakan di mahkamah, menyebabkan kes tindakan jenayah ke atas pegawai Kerajaan itu gagal. Dalam hal yang demikian, Kerajaan terpaksa meneruskan perkhidmatan pegawai itu, sungguhpun jelas ianya telah membocorkan rahsia Kerajaan, ataupun telah menjalankan kegiatan lain yang merbahaya kepada keselamatan negara. Dalam kes-kes saperti ini, ada kalanya lebih sesuai menggunakan Peruntukan 44, Perintah Am Bab 'D' 1969. Dengan menggunakan Perintah ini,

perkhidmatan mereka itu di tamatkann,dan mereka di bayar pencen yang mereka telah layak menerima mengikut gaji dan tempoh perkhidmatan.

13. Perintah ini juga di anggap perlu di gunakan,di mana seseorang pegawai itu tidak lagi berminat dan kurang bersemangat,menjalankan tugas dan kewajipannya dengan memuaskan, tetapi maseh belum mencapai umur untuk bersara.

Misalnya, ia maseh be rumur antara 40 hingga 49 tahun. Pegawai ini tidak menjalankan tugas dengan memuaskan, dan tidak pula sanggup berhenti dari perkhidmatan. Pegawai saperti ini, jika terus berkhidmat, akan menjadi tauladan

buruk kepada pegawai-pegawai lain, lebih-lebih lagi sekiranya pegawai itu seorang pegawai kanan.

14. Bagitulah juga dalam satu kes, misalnya, seorang pegawai yang sungguhpun pandai menjalankan tugas, tetapi tidak begitu berminat untuk terus berkhidmat dengan Kerajaan. Tumpuan hati dan minatnya adalah lebih berat kepada perniagaan. Bagi pegawai yang masih muda, tidak sukar baginya untuk meletakkan jawatan, tetapi bagi pegawai dalam lingkungan umur dari 40 hingga 45 tahun, mereka mungkin sayangkan hak pencen, dan terus berkhidmat dengan dengan tujuan bersara apabila mencapai umur

50 tahun. Tambahan pula sekarang ini, seorang pegawai yang mula berkhidmat pada umur 20 tahun, akan mencapai kelayakan pencen penuh, iaitu setengah daripada gaji, apabila mencapai umur 45 tahun.

Pegawai-pegawai seperti ini, akan mengamalkan apa yang di kata sebagai "mark time" sehingga meningkat umur 50 tahun, untuk mendapat faedah persaraan penuh.

15. Mereka ini, bukan sahaja menjadi tauladan buruk kepada mereka yang lain, kerana tidak menjalankan tugas dengan sempurna, tetapi menjadi lebih buruk, sekiranya ianya menggunakan kemudahan-kemudahan dan alat-alat pejabat

kerana rancangan perniagaan persendirian nya. Lebih-lebih lagi mereka yang telah meletakkan sebelah kakinya dalam lapangan perniagaan persendirian, ataupun dengan perkongsian. Oleh sebab-sebab seperti inilah, perbekalan Peruntukan 44 Perintah Am Bab 'D' 1969, maseh diperlukan demi kepentingan disiplin dalam Perkhidmatan Kerajaan, dan juga demi kepentingan keselamatan negara.

16. Kerajaan sedar. bahawa pindaan kepada Perkara 135(2) ini, akan menimbulkan berbagai prasangka dari pihak-pihak yang tertentu, bahawa hak seseorang pegawai awam itu hendak di sekat. Tetap, ini bukanlah tujuan dan hasrat Kerajaan

yang sebenarnya. Sebagai Kerajaan yang berjiwa rakyat, Kerajaan memerlukan perkhidmatan pegawai-pegawai awam yang cekap, dedikasi dan berdisiplin.

Pegawai-pegawai yang tidak cekap dan yang tidak jujur, lebih-lebih lagi mereka yang diragu-ragukan kesetiaannya terhadap Kerajaan dan Negara, tidaklah boleh dibenarkan terus berkhidmat dalam Kerajaan. kerana perkhidmatan nya, tidak memberi sebarang faedah kepada rakyat.

17. Pindaan yang di cadangkan ini, bukanlah bermakna bahawa Kerajaan hendak menggunakan kuasa ini sewenang-wenang nya, tetapi ialah bertujuan bagi menjamin keutuhan perkhidmatan awam seluruhnya.

Sehingga ini, hanya seramai 96 orang pegawai-pegawai

awam, yang telah ditamatkan perkhidmatan mereka,dengan menggunakan Peruntukan 44, Perintah Am Bab 'D' 1969. Angka ini,adalah sangat kecil,jika dibandingkan dengan jumlah bilangan seramai lebih kurang 500 ribu orang kakitangan awam dalam semua perkhidmatan. Ini jelas membuktikan.bahawa Kerajaan sentiasa berhati-hati dalam menggunakan peruntukan ini.

18. Saya sukalah menegaskan di sini, bahawa pindaan perkara 135(2) Perlembagaan, adalah perlu bagi mengatasi kekurangan dalam undang-undang, yang telah berbangkit akibat keputusan Privy Council mengenai kes rayuan

Mahan Singh. Yang di tuduh ini, telah ditamatkan perkhidmatan atas kepentingan awam. di bawah kuatkuasa Peruntukan 44, Perintah Am Bab 'D' 1969, dan dengan dibayar faedah pencen kurang sebanyak 10 peratus, mengikut kuatkuasa keperluan Ordinan Pencen Tahun 1951.

19. Mengikut pandangan Privy Council, bayaran faedah pencen yang kurang-yang diberi kepada yang di tuduh, merupakan satu hukuman yang dikenakan di atas sebab-sebab kesalahan. Dengan yang demikian, penamatan perkhidmatan atas kepentingan awam, yang telah dikenakan kepada yang di tuduh, ditakrifkan sebagai pembuangan kerja.

Oleh itu, mengikut pandangan Privy Council, yang dituduh patut di beri peluang untuk di dengar, sebagaimana yang di peruntukkan di bawah Perkara 135(2) Perlembagaan.

Tuan Yang di Pertua.

20. Pihak Kerajaan, sejak dari sebelum Merdeka lagi, memang menganggap, penamatan penamatan perkhidmatan sebagai tindakan yang berasingan dari pembuangan kerja. Ini jelas terbukti, dari peruntukan-peruntukan yang di tetapkan bagi kedua-dua tindakan itu.

21. Bagi kes pembuangan kerja, peluang untuk di dengar mengikut Perkara 135(2) Perlembagaan.

adalah di peruntukkan di bawah Peruntukan 30 Perintah Am Bab'D', 1969,dan lain-lain peraturan yang terdahulu darinya. Bagi tindakan penamatan perkhidmatan yang diambil tindakan di bawah Peruntukan 44; peraturan yang berlainan, dikenakan. Perbezaan di antara kedua-dua tindakan ini,telah wujud sejak sebelum Merdeka lagi, dan ini terbukti juga dari peruntukan dalam Ordinan Pencen 1951.

22. Saya suka menerangkan di sini iaitu. kuasa untuk mengambil tindakan membesarkan atas kepentingan awam,adalah perlu bagi memastikan disiplin dalam Perkhidmatan Awam.

23. Sungguhpun perbekalan dalam Perlembagaan di bawah Perkara 135(2) memberi hak kepada seseorang pegawai untuk membela diri di dengari, tetapi mengikut fahaman Kerajaan pada waktu menaja Perintah Am Bab 'D'

1969, perbekalan dalam Perlembagaan juga

perkhidmatan seseorang pegawai adalah atas ihsan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda

Yang di-Pertuan Agong (at the pleasure of the Yang di-Pertuan Agong).

24. Lagi pula, kuasa di bawah Perintah Am Bab 'D', peruntukan Peraturan 44 yang dikuatkuasakan

di bawah Undang-undang Darurat, adalah difikirkan,

pada masa itu, boleh mengatasi perbekalan

135 dalam Perlembagaan. Itulah hakikat yang

sebenarnya, tetapi sekarang, bila perkara itu

di bawa kepada Privy Council, pendapat Privy

Council adalah berlainan daripada apa yang

di faham dan difikirkan pada masa itu.

25. Memandangkan keputusan Privy

Council mengenai kes Mahan Singh, di mana

tindakan penamatan perkhidmatan demi kepentingan

pembuangan kerja, maka perlulah pindaan kepada

Perkara 135(2) Perlembagaan di buat, supaya

maksud Kerajaan membezakan di antara tindakan pembuangan kerja dengan tindakan penamatan perkhidmatan, dapat dijelaskan.

26. Dengan jalan ini, kes-kes penamatan perkhidmatan atas kepentingan awam, yang telah diambil tindakan oleh Kerajaan di bawah mana-mana undang-undang, atau di bawah mana-mana peraturan, yang di buat oleh Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong di bawah Perkara 132(2), penamatan itu tidaklah bermakna buang kerja.

...24/-

Tuan Yang di-Pertua.

27. Oleh kerana terdapat beberapa kes, yang

serupa dengan dengan kes Mahan
tindakan

Singh, yang telah diambil/oleh Kerajaan di masa-masa yang lampau, dan supaya hendak mengelak pengtakrifan kes-kes yang serupa dengan kes Mahan Singh.

maka pindaan kepada Perkara 135(2) Perlembagaan

Persekutuan ini terpaksa dikuatkuasakan mulai

dari Hari Merdeka. Sebagaimana saya telah menjelaskan

dalam Dewan Rakyat, bahawa jika tidak ada sebab-sebab

yang tertentu dan menesabah, Kerajaan memang

tidak suka hendak mencadangkan sesuatu peruntukan

dalam Rang Undang-undang yang berkuatkuasa

"retrospectively".

28. Fasal 4 dalam Rang Undang-undang ini, bertujuan meminda Perkara 141A Perlembagaan Persekutuan, dengan mengadakan peruntukan bagi perlantikan seorang Timbalan Pengerusi Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran. Sejak tertubuhnya Suruhanjaya itu dalam bulan Januari, 1974, adalah di dapati bahawa tugas dan tanggungjawabnya telah bertambah. Di samping menjalankan temuduga-temuduga di Semenanjung, ahli-ahli Suruhanjaya juga menjalankan temuduga di Sabah dan Sarawak, termasuk di bandar-bandar yang terpencil di kedua-dua negeri itu. Dalam keadaan sedemikian, maka Pengerusi Suruhanjaya tersebut memikul tanggungjawab yang bertambah.

Oleh itu, adalah difikirkan patut bagi Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran, di peruntukkan dengan seorang Timbalan Pengerusi supaya dapat membantu Pengerusinya.

Tuan Yang di-Pertua.

29. Fasal 5 dalam Rang Undang-undang ini mengemukakan pindaan kepada Perkara 149, iaitu mengenai undang-undang menentang perbuatan subversif. Pihak Kerajaan bercadang untuk mengadakan satu undang-undang tetap, bagi menggantikan Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 Undang-undang yang dicadangkan ini perlu diwujudkan di bawah Perkara 149 Perlembagaan Persekutuan, bagi maksud mengatasi masalah-masalah seperti

penyalahgunaan dan pengedaran dadah, serta kegiatan-kegiatan kongsi gelap.

30. Mungkin perlu dinyatakan bahawa, Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 itu, telah dibentuk berikutan dari kejadian 13 Mei, dengan menggunakan kuasa-kuasa darurat yang diberikan kepada D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong di bawah Perkara 150 Perlembagaan. Ordinan yang diperbuat di bawah Perkara 150 ini, adalah sementara, dan hanya berkuatkuasa selama tempoh darurat itu sahaja. Ordinan ini, tidak boleh dijadikan suatu Akta tetap, kerana beberapa peruntukan-peruntukannya bertentangan dengan beberapa peruntukan dalam

Perlembagaan.

31. Pada masa ini, Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah), 1969, digunakan bagi maksud mencegah perbuatan-perbuatan yang memudaratkan ketenteraman awam, serta kegiatan jenayah yang melibatkan kekerasan, dengan menahan atau menyekat orang-orang yang terlibat dalam kegiatan-kegiatan tersebut. Kumpulan-kumpulan orang yang di tahan atau di sekat di bawah Ordinan ini, termasuklah pengedar-pengedar dadah dan ahli-ahli kongsi gelap. Tindakan di ambil terhadap mereka ini, hanya jika bukti-bukti bagi menuduh mereka di Mahkamah tidak dapat di perolehi, sungguh pun kegiatan-kegiatan mereka cukup jelas. Penggunaan kuasa-kuasa

di bawah Ordinan ini, amatlah berkesan kerana ia telah dapat mengawal atau mengurangkan kegiatan-kegiatan pengedaran dadah dan jenayah-jenayah kongsi gelap.

32. Sebagaimana termaklum, aktiviti pengedaran dadah memberikan keuntungan yang sangat lumayan. Adalah di dapati amat sukar bagi menghadapi pengedar-pengedar itu di Mahkamah, dan mensabitkan kesalahan-kesalahan mereka, melainkan jika mereka di tangkap semasa memiliki dadah. Oleh itu, tiada jalan lain yang dapat di ambil terhadap mereka, melainkan dengan menggunakan kuasa tahanan pencegahan. Bagitulah juga halnya dengan

kegiatan-kegiatan kongsi gelap, yang telah wujud sejak bertahun-tahun lamanya. Mangsa-mangsa kongsi gelap ini, seperti mereka yang diperasugut atau di pukul, di dapati amat takut hendak memberi keterangan-keterangan di Mahkamah, kerana kemungkinan tindakan balas dari ahli-ahli kongsi gelap yang lain. Kerajaan sedar bahawa masalah dadah dan kongsi gelap ini, tidak dapat di selesaikan dalam tempoh yang singkat. Sungguhpun Kerajaan terpaksa mengambil tindakan-tindakan tahanan pencegahan, sebagai satu langkah bagi mengatasi masalah ini, langkah-langkah jangka panjang yang lebih berkesan, adalah juga di jalankan oleh Kerajaan. Bagi penagih-penagih dadah, ... 22/-

misalnya, Kerajaan telah pun *menubuhkan pusat-pusat* pemulihan bagi mereka.

33. Peruntukan *dalam Perkara 149* Perlembagaan sekarang ini, tidak *cukup luas bagi* mengadakan undang-undang, yang bertujuan untuk mengambil sebarang tindakan, terhadap orang-orang yang melakukan perbuatan yang memudaratkan ketenteraman awam, seperti pengedaran dan penyalahgunaan dadah, serta kegiatan-kegiatan kongsi gelap. Di samping itu, adalah juga difikirkan perlu, supaya kuasa diberikan kepada Parlimen untuk membuat undang-undang di bawah Perkara 149, bagi tujuan mencegah perbuatan

yang memudaratkan pemeliharaan dan perjalanan mana-mana bekalan atau perkhidmatan. Ini termasuklah kegiatan-kegiatan menyeludup dan kegiatan lain, yang akan menyusahkan orang ramai dari mendapatkan bekalan atau perkhidmatan itu.

34. Bagi maksud mencapai tujuan tersebut, Perkara 149(1) perlu di pinda, dengan mengganti perenggan(e) dengan yang baru, dan dengan memasukkan perenggan (f) baru, seperti yang terdapat dalam rang undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua.

35. Fasal 6 dalam Rang Undang-undang ini, bertujuan membebaskan Kerajaan Malaysia daripada

bertanggungjawab mengenai penguasaan, pentadbiran dan pembayaran pencen, terhadap pesara-pesara dagang British yang tertentu, sempena dengan pelaksanaan

"The Malaysia-United Kingdom (Transfer of Liabilities) Agreement 1977"

36. Perjanjian ini telah pun di adakan, untuk melaksanakan persetujuan Kerajaan Malaysia, bagi menyerahkan segala tanggungjawab, mengenai perkara pencen untuk pesara-pesara dagang British, yang telah menjadi tanggungan Kerajaan Malaysia selama ini, kepada Kerajaan British berikutan dari persetujuan Kerajaan British sendiri, untuk mengambilalih tanggungjawab tersebut, demi

kepentingan warganegara mereka, yang pernah berkhidmat di Malaysia pada suatu ketika dahulu. Dalam melaksanakan Perjanjian ini, adalah perlu bagi Kerajaan Malaysia menunaikan persetujuannya, yang diantara lain ialah, untuk mengadakan peruntukan undang-undang, supaya apabila Perjanjian itu mulai berkuatkuasa, Kerajaan Malaysia akan berhenti daripada bertanggungjawab mengenai perkara pencen pesara-pesara dagang British, kerana tanggungjawab ini diambilalih oleh Kerajaan British, dan juga supaya Kerajaan Malaysia tidak akan tertakluk kepada apa-apa guaman mahkamah di atas apa jua perkara yang berhubung dengannya. Dengan Akta yang dicadangkan ini, maka undang-undang

berhubung dengan pencen, yang berkuatkuasa sebelum tarikh pelaksanaan Perjanjian akan terhenti di pakai kepada pesara-pesara berkenaan, dan pencen mereka itu akan di bayar mengikut jadual kepada Akta yang di cadangkan itu.

Tuan Yang di-Pertua.

37. Mengikut peruntukan Perkara 147 dan 180 Perlembagaan sekarang ini, Kerajaan Malaysia akan terus terpaksa mengadakan pertalian serta perhubungan, dengan pesara-pesara dagang British yang berkenaan itu. Mengikut peruntukan sekarang ini, sebarang perubahan pencen yang akan di buat oleh Kerajaan Malaysia, atau apa-apa keputusan mengenai pencen untuk pesara-pesara Kerajaan

Malaysia, akan juga melibatkan pesara-pesara dagang British, sekalipun penguasaan, pentadbiran dan pembayarannya, telah diambilalih oleh Kerajaan British. Juga Kerajaan Malaysia akan terlibat mengikut Peruntukan yang ada, akibat dari mana-mana tuntutan yang berhasil dari tindakan mahkamah, yang diambil oleh pesara-pesara dagang British itu, sekalipun mereka membuat tuntutan selepas tarikh pengambilalih oleh Kerajaan British. Dengan terlaksananya Akta yang dicadangkan ini, maka peruntukan Perkara 147 dan 180 Perlembagaan Persekutuan, yang mengenai penguasaan, pentadbiran dan pembayaran pesara-pesara dagang British,

tidak lagi berkuatkuasa. Inilah tujuan Perjanjian yang telah di adakan di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan British itu. Oleh itu, jikalau tidak di adakan undang-undang,yang boleh memutuskan samasekali perhubungan Kerajaan Malaysia dengan pesara-pesara dagang British,yang diambilalih oleh Kerajaan British itu, usaha pengambilalih ini,adalah menjadi sia-sia sahaja

Tuan Yang di-Pertua.

38. Akhirnya, saya ingin memaklumkan Dewan yang mulia ini, bahawa cadangan pindaan pindaan yang di kemukakan ini, telah di kaji dan di teliti dengan halus oleh Kerajaan. Cadangan

pindaan-pindaan kepada Perkara 149 khususnya, telah di kaji selama setahun lebih. Berdasarkan pengalaman kita,dalam menghadapi keadaan negara, serta untuk menyesuaikan diri dengan perubahan-perubahan yang di lalui oleh negara, cadangan pindaan-pindaan mustahak dikemukakan.

Tuan Yang di-Pertua.

Saya mohon mencadangkan.

No. Siri 411
No. Penerimaan 56/79